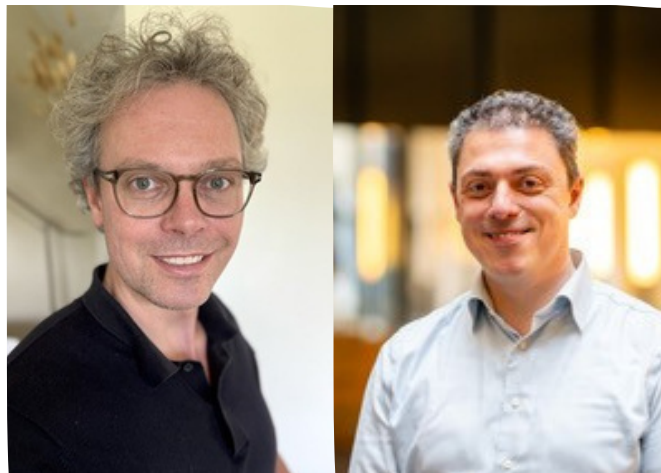

SEH-ARTS DAVID BADEN: 'DE HELE ZORG RUST OP DE REUZENSCHOUDERS VAN HUISARTSEN'

Deze zomer ontving SEH-arts David Baden de VeranderRing, een prijs die van het huisartsencomité Help De Huisarts Vooruit voor zijn 'buitengewone inzet' voor de samenwerking met de eerste lijn. Baden maakt zich hard voor huisartsen die hun patiënten kennen en die genoeg tijd krijgen voor consulten. In zijn werk vindt hij lang niet alleen maar medestanders, maar misschien gaat samenwerking wel over iets anders.

Tekst: Sterre ten Houte de Lange

Hoewel de VeranderRing is ontstaan vanuit een traditie van huisarts Flip Brühl, die jaarlijks een fles wijn gaf aan de specialist met wie hij het beste samenwerkte, kreeg Baden hem vooral voor zijn landelijke inzet voor de huisartsen. Als voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Spoedeisende Hulp-Artsen maakte hij zich sterk voor een krachtige positie van de huisartsenzorg. Een strijd die hij, nu hij voorzitter af is, niet heeft neergelegd, blijkt als we hem spreken.

'Hoe langer ik werk als SEH-arts, hoe meer ik ervan doordrongen raak dat huisartsen niet alleen belangrijk zijn, maar essentieel. Zonder huisartsen is er helemaal geen zorg. Een patiënt met een vaste huisarts leeft langer, ze volgen de adviezen van hun vaste huisarts beter op en ze nemen hun medicijnen trouwer.' Het is heel simpel: deze SEH-arts zou minder patiënten hebben als alle huisartsen al hun patiënten goed kennen en genoeg tijd hebben voor hun zorg. 'Dus dat is wat ik in elk overleg over verbeteren van de zorg te berde breng: laten we beginnen met de huisarts in zijn kracht zetten. En huisartsen kunnen prima voor zichzelf opkomen, hoor, maar soms is het fijn als een arts uit het ziekenhuis zegt: wij zijn niet het belangrijkste, de huisarts is het belangrijkste.'

Continuïteit, schaal en tijd

Over hoe die huisarts dan in 'zijn kracht' gezet moet worden, heeft Baden ook allerlei ideeën ontwikkeld: 'Continuïteit, schaal en tijd. De patiënt moet een vaste huisarts hebben. Een huisarts die de patiënt kent, de geschiedenis van de patiënt kent en de sociale kaart rondom die patiënt kent - dat is die continuïteit. Om dat voor elkaar te krijgen, heb je praktijken nodig die niet te groot zijn. In praktijken met vijftig huisartsen worden patiënten een nummertje. Dat zijn schaalnadeln. En tenslotte moeten huisartsen genoeg tijd hebben om te onderzoeken wat er precies aan de hand is en samen met de patiënt te zoeken naar de juiste oplossing. Dat kan een doorverwijzing naar een specialist zijn of naar het sociaal domein. Maar vergis je niet, de huisarts doet 90 procent van de zorg zelf. Kleine operaties, medicinale behandelingen. De huisarts wordt vaak weggezet als poortwachter, maar ze doen het leeuwendeel van de zorg voor een fractie van het geld.'

Schaalvergroting

De schaalvergroting van huisartsenpraktijken is Baden dan ook een doorn in het oog. Grotere praktijken zijn slecht voor de effectiviteit van de zorg. En zorgcoördinatiecentra, waar huisartsen samen met andere zorgverleners zorgvragen uit de hele regio traigeren, ziet hij al helemaal niet zitten.

Grappig genoeg ziet huisarts Pim Achterberg die wél zitten. Tenminste, als het gaat om complexe spoedzorgvragen. Waar de zorgcoördinatiecentra in andere regio's niet van de grond komen, lukt het in Utrecht wel. Mede dankzij de kartrekkersrol van Achterberg. 'De aantallen hulpvragen en samenwerkingsmomenten moeten nog omhoog om alle kosten te kunnen verantwoorden. Maar we hebben al veel gewonnen in de samenwerking tussen ggz, de meldkamer, tijdelijk verblijf en de verschillende huisartsenposten. Met name doordat we door bij elkaar te zitten echt een kijkje in elkaars keuken hebben kunnen nemen.'

Samenwerken

Op landelijk niveau werken Achterberg en Baden regelmatig samen. 'Op grote lijnen zijn we het met elkaar eens', vertelt Achterberg. 'We willen allebei dat patiënten de juiste zorg krijgen, op het juiste moment, van de juiste behandelaar. Over hoe we dat organiseren, daarin verschillen David en ik van inzicht.'

Toch wijzen de heren elkaar aan als prettige gesprekspartners. Achterberg: 'David heeft een duidelijke visie, is goed geïnformeerd, maar het is vooral fijn dat hij open staat voor gesprek. Hij is nieuwsgierig, luistert en stelt vragen.'

Misschien betekent een goede samenwerking dus niet altijd dat je het met elkaar eens bent, maar vooral dat je met elkaar in gesprek blijft, ook als je het oneens bent.